

תקות מנחם

גיליון מס'
124

יו"ל לקראת שבת פרשת ראה
הי' תהי' שנת סגולות חרותנו

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"א) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות ב"ק אד"ש מה"מ

מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש. ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר נשים - א'י

מחזור כ"ז שנה כ"ה

בעז"ה יום ט' פרשת שופטים ל' מנחם אב אדר"ח אלול, הי' תהא שנת סגולות חרותנו
סיום הלכות אישות והתחלת הלכות גירושין
וסיום הלכות גירושין והתחלת הלכות יבום וחליצה
ביום ו' ערש"ק שופטים ה' אלול

ואת רוב הלכות אישות למדו בשבוע פרשת "ראה", ובתחילת פרשת ראה נאמר: "ראה אנוכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"², שמדובר שם גם על עשה טוב וסור מרע; "ברכה" – "עשה טוב", "וקללה" – "סור מרע"; וכפשטות המשך הכתובים: "את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלוהיכם אשר אנוכי מצווה אתכם היום"³, ובפסוק שאחרי זה⁴: "והקללה אם לא תשמעו אל מצוות ה' אלוהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנוכי מצווה אתכם היום, ללכת אחרי אלוהים אחרים אשר לא ידעתם". ואמנם הסדר בש"ס קודם מסכת גיטין, ואחר כך מסכת קידושין; ואומרים שזה ע"פ הפסוק⁵ "ויצאה והיתה", ויתכן שזהו ע"פ הסדר של "סור מרע ועשה טוב" – שקודם "סור מרע", אבל כידוע בכללי הרמב"ם שלא הולך דוקא ע"פ דרשות הפוסקים אלא ע"פ המשמעות הפשוטה של הפוסקים, ובפשטות ה"אישות" מוכרח להיות קודם לגירושין, וכמו שרואים בפסוקים אלה בפרשת כי תצא שקודם כתוב⁶ "כי יקח איש אשה", ואחר כך "ויכתב לה ספר כריתות ויצאה".

סור מרע! – לא להתעסק עם הרע

ג. ולמעשה זהו ההבדל בין שיטת המוסר לשיטת החסידות; לשיטת המוסר, שמים את הדגש בעיקר על "סור מרע", ובשיטת החסידות, הדגש הוא בעיקר על "ועשה טוב"; מעלת התורה והמצוות, הא-לקות והנשמה וכו'. ויש שואלים על שיטת החסידות הרי כתוב קודם "סור מרע" ורק אח"כ "ועשה טוב" ואיך אפשר להתעסק ולהתמסר לועשה טוב לפני שהתעסקו בסור מרע? וכהמשל שכשרוצים להכניס למקום דברים חיוביים ויקרים, צריכים קודם לנקות את המקום מהרפש והלכלוך ורק אח"כ אפשר להכניס לשם

גט וס"ת – סור מרע ועשה טוב

א. היות שנמצאים בסמיכות לכ"ף מנחם אב, יום ההילולא של הרה"ק ר' לוי יצחק נ"ע, אבי כ"ק אד"ש מה"מ, נפתח בסיפור הבא: כשהיה הרלווי"צ אבי אד"ש בעיר גלותו אלמא-אטא, משפחתו של הרה"ח הרה"ת דוד שיחי רסקין (מנהל הרוחני דשיבת תומכי תמימים המרכזית, בית משיח-770, ומנהל צא"ח המרכזית, ישלח לו ה' רפואה שלמה וקרובה) גרו אז באותה העיר ועזרו ושמשו בבית רלווי"צ והרבנית.

לפני כ"ף מנחם אב בשנה שאחרי ההסתלקות של האדמו"ר הקודם, תש"י, ביקש אד"ש את הרב רסקין שיכתוב לו דבר תורה ששמע מאביו הרלווי"צ. והרב רסקין כתב לאד"ש הדבר תורה דלהלן: בסוף פרק מ"א בתניא, שם מדובר אודות הכוונה לשמה בלימוד התורה, שצריך לכוון בתחילת הלימוד "וכמו בגט וספר תורה שצריכים לשמה לעכב ודוי שיאמר בתחילת הכתיבה הריני כותב לשם קדושת ס"ת או לשמו ולשמה כו"י

[ואח"כ כותב שישווך כך בתחלת כל שעה, כי בכל שעה ושעה היא המשכה אחרת מעולמות עליונים להחיות התחתונים וכו' הרלווי"צ]. ומבאר הרלווי"צ הסיבה שנוקט אגדמה"ס הדוגמאות דגט וס"ת, שהם ע"ד "סור מרע ועשה טוב"¹; גט – סור מרע, (כנאמר "כי מצא בה ערות דבר") וס"ת – עשה טוב.

ואח"כ בהתוועדות כ' מנ"א דיבר אד"ש ע"ז, וביאר ענין זה.

אישות וגירושין – עשה טוב וסור מרע

ב. ע"פ הסיפור הנ"ל שענין הגט הוא "סור מרע", וכעת לומדים ומסיימים הלכות אישות ומתחילים הלכות גירושין, עניים "עשה טוב, וסור מרע";

¹ תהילים לד, טו.

² יא, כו.
³ פסוק כז.
⁴ פסוק כח.
⁵ תצא כד, ב.
⁶ פסוק א'.

לע"ל – יפסקו כהרמב"ם!

1. וכן שמעתי מאחד מחסידי פולין, שראה בספר של א' מצדיקי פולין (נדמה לי הקאמארנער רבי) שלעתיד לבוא לימות המשיח כולם יפסקו כמו הרמב"ם. ז.א. שכל הפוסקים יימנו ויגיעו למסקנה שהלכה כרמב"ם לא רק בהלכות הקשורות לימות המשיח ולעתיד לבוא, אלא בכל ההלכות. ואולי לכן מבי' הסיבות הנ"ל שהרמב"ם כותב את הלכות ימוהמ"ש וביהמ"ק, ושלעת"ל יהיה הפסק כמו הרמב"ם, לכן כ"ק אד"ש מלך המשיח כ"כ מתעסק בעניני הרמב"ם, ומורה שכולם ילמדוהו בקביעות.

ואפ"ל שהרמב"ם הוא אור גדול, שבזמנו לא "קלטו" אותו ורק לעתיד לבוא יראו ויבינו; כמו כמה מגדולי ישראל שבדורם לא העריכו אותם ואדרבה היו שלחמו בהם, ורק בדורות שלאחרי זה "קלטו" את גדולתם ואורם וע"ד אור מבהיק וגדול ביותר [כמו ה"פרוזיקטור" שכשקרובים אליו לא יכולים לסבול ולקלוט אורו, ורק כשמתרחקים, וכמו אור השמש, ועד"ז בחיי הרמב"ם שבדורו היו עליו מחלוקות. וידוע שע"כ רבינו יונה כתב את הספר "שערי תשובה", כתיקון ותשובה על שחלק על הרמב"ם, אבל אחרי דורו כולם קבלו את הרמב"ם ואת גדולתו, ועד"ז הבעש"ט ואד"ש מה"מ.

[ומענין, שבימים אלה שמעתי ביאור דומה שאמר אד"ש להרה"ח דובער ליווי (מייסד ארגון הכשרות OK).

"אני לדודי ודודי לי" - אישות

ז. סיום הלכות אישות הוא בר"ח אלול [ואולי זה מרומז בפרשה והמילה "ראה" (שתמיד בסמיכות לר"ח אלול) = ר"ת ראש החודש אלול] והר"ת דאלול הכי ידועים ונפוצים: "אני לדודי ודודי לי"¹¹ וזהו (כמו כל "שיר השירים") האישות והאהבה בין ישראל והקב"ה.

"תקות חוט השני"¹² - הקשר

א. אישות וגירושין – עשה טוב וסור מרע.

ב. ראה ברכה וקללה – עשה טוב וסור מרע.

ג. אלול – אני לדודי ודודי לי אישות הקב"ה וישראל.

* * *

השלמה לגליון קודם (מס' 120) בסיום על הלכות שבת

בפרשת מסעי כ"ט תמוז, ער"ח מנחם-אב

נחלה בלי מצרים

א. בהלכה האחרונה בהלכות שבת¹³ אומר הרמב"ם: "וכל השומר את השבת כהלכתה מכבדה ומענגה כפי כוחו, כבר מפורש בקבלה שכרו בעולם הזה, יתר על השכר הצפון לו לעולם הבא, שנאמר¹⁴ [אחר שכתוב בפסוק¹⁵ לפני"ז: "אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת עונג לקדוש ה' מכובד, וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דברי"]. "אז תתענג על ה',

וי"ל התשובה שהפירוש "סור מרע" – תעזוב את הרע, ואל תתעסק בו! ותתעלם ותתעלה ממנו [כי המתאבק עם מנוול מתנוול ג"כ⁷ וכמו שנאמר לגבי עדת קורח⁸ "סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה פן תספו בכל חטאתם"], ובמה יהיה עיסוקך, ב"ועשה טוב" – שכל כולו מונח בריבוי והשתדלות בעשיית הטוב.

עתה הזמן לשטוף העולם עם הרבה עשה טוב!

ד. וי"ל שיש הבדל בין הדורות הקודמים לדורנו; כי עתה אומר אד"ש: "איצטער איז די צייט צו שווענקען די וועלט מיט א סאך "עשה טוב"!!!... עכשיו הוא הזמן "צו שווענקען די וועלט" (=לשטוף/להזיח העולם) עם הרבה "עשה טוב" היינו, שלא מתעסקים כ"כ עם ה"סור מרע" אלא מרבים ב"ועשה טוב" וממילא נדחה הרע, היינו ש"בעקבתא דמשיחא" אין לנו כ"כ הכוחות והאפשרויות להתעסק ולהתעמת עם הרע, אלא עושים זאת "לכתחילה אריבער"! שמביאים ועוסקים עם הרבה "עשה טוב" וממילא בטל הרע.

ואולי לעתיד לבוא שיהיו נשמות וכוחות גבוהים יותר אז יוכלו להתעסק בדחיית וביטול הרע [וע"ד שעתה ההלכה כב"ה ובכתבי האריז"ל איתא שלעתיד לבוא בביאת המשיח תהיה ההלכה כב"ש, היינו שעתה הנשמות הן מבחינת "חסד" שזהו הפירוש "הילל" מלשון "בהלו נרו"⁹ [כמו "הילת אורי"] (כמו באנגלית העיילו! – אור זורח)] היינו שמתעסקים עם האור ועם הקירוב כמו בחנוכה "הולך ומוסיף ואור", כי הנשמות לא כלים לגבורה ודחיה, וצריכים להתעסק בקירוב. אבל לעתיד לבא יהיו נשמות גבוהות יותר עם כוחות נעלים, יהיו כלים ובנויים גם ל"גבורה" וכמו המשמעות של "שמא"י מלשון "השם אורחותיו", שזהו"ע "פוחת והולך" בנר חנוכה כי עוסקים בדחיית החושך¹⁰, ולעת"ל יהיה "נמנו וגמרו"; שכל הב"ד והפוסקים יבואו למסקנא שההלכה כב"ש, והרי "אין לך אלא שופט שבימך", ואז גם יהיו האנשים והנשמות כלים לזה.

אבל כעת שההלכה כב"ה כי רוב הסנהדרין פסקו כב"ה, ובגלל שגם כך בנויים האנשים והנשמות עד ביאת משיח באופן שזקוקים לחסד וקירוב (וגם ב"ה "נוחין ועלובין" וכן העם זקוקין לקירוב) ולכן עתה העיקר הוא ההתעסקות בועשה טוב.

וי"ל שלכן הרמב"ם ששייך לעקבתא דמשיחא כותב את הסדר קודם אישות ואח"כ גירושין – קודם "עשה טוב" ואח"כ "סור מרע", דלא כהש"ס קודם גיטין ואחר כך קידושין.

הרמב"ם שייך לימות המשיח

ה. וכן רואים שהרמב"ם שייך לימות המשיח, כי רק ברמב"ם יש את כל ההלכות השייכות לימות המשיח, גם עניני משיח, וגם הענינים הקשורים לביהמ"ק ולזמן הבית; ובתקופה הראשונה של ימות המשיח כנראה עוד תהיה ההלכה כב"ה, עד שיהיה שינוי לגמרי ואז תיקבע ההלכה כב"ש.

¹¹ שה"ש ו,ג.
¹² יהושע ב, ח. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).
¹³ פ"ל הטי"ו.
¹⁴ ישע"י נח, יד.
¹⁵ ג.

⁷ תניא ספכ"ח
⁸ טז, כו.
⁹ איוב כט, ג.
¹⁰ וכמו שאומרת הגמרא בסוגיית חנוכה (שבת כא, ב) לב"ש "פוחת והולך" כנגד פירי החג"י ופירש"י "שמתמעטין והולכין".

והרכבתך על במותי ארץ, והאכלתיך נחלת יעקב אביך, כי פי ה' דיבר".

ומסיים אדי"ש בליקוי"ש¹⁶ שהמפרשים¹⁷ מציינים שמקור דברי הרמב"ם הוא מאמר ר' יוחנן משום ר' יוסי במסכת שבת¹⁸: "כל המענג את השבת נותנין לו **נחלה בלי מצרים** שנאמר "אז תתענג על ה' וגו' והאכלתיך **נחלת יעקב** אביך וגו' (ומפרש בגמ' לא כאברהם שכתוב בו¹⁹ קום התהלך בארץ לארכה וגו', ולא כיצחק שכתוב בו²⁰ כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל, אלא כיעקב שכתוב בו²¹ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה!"

אמנם כ"ק אדי"ש שם בלקוי"ש מדייק ומונה ההבדלים בין הנכתב ברמב"ם בהלכה זו לגמרא הנ"ל (וא' מהם שהשמיט אופן השכר – "נותנין לו **נחלה בלי מצרים**"), שעפ"י כ"ז מפרש הרמב"ם אחרת מהגמ', עיי"ש באריכות.

בין המצרים – ענני במרחב

ג. ובליקוי"ש חל"ח פרי מסעי²² מבאר באריכות שמצינו דבר פלא, שבגבולות הארץ שבפסוקים, כתוב בתורה **גבול או גבולות**, ובפירש"י ברוב הפעמים נקט לשון **"מצר"**²³.

ולאחר שמבאר זאת אדי"ש עפ"י "פשוטו של מקרא", מבאר עפ"י פנימיות העניינים כדברי השל"ה²⁴ שבפרש"י על התורה יש "עניינים מופלאים", גם עפ"י הרמוז והדרוש, וגם ידועים דברי השל"ה²⁵, שהפרשיות בתורה שייכות לזמן שחלות בהן, וכפי שמבאר בארוכה²⁶ השייכות דפרשיות מטות מסעי ודברים לבין המצרים (שלעולם חלות פרשיות אלה בבין המצרים).

ומבאר אדי"ש, ש"ל שהרמז בזה שנקט רש"י לשון **"מצר"** במקום לשון **"גבול"** – לרמז על הזמן שקורין פרשה זו, בזמן ד"בין המצרים", ועי"ד הכתוב במגילת איכה²⁷ "כל רודפיה השיגוה **בין המצרים**" (וכפירש"י שם²⁸ "המצרים, גבולים של שדה וכרם"), והוא רומז ג"כ על הזמן דבין המצרים, כפי שפירשו חז"ל²⁹ (והובא ג"כ בפרש"י שם).

ומבאר השייכות ביניהם; זה שיכול להיות ענין של "בין המצרים", שרשו בכך שיש מצר וגבול לקדושת הארץ; דכאשר קדושת ארץ ישראל היא בשלמות אזי מתפשטת קדושה זו בכל העולם³⁰, ואין מקום לענין של גלות, ורק כאשר קדושת א"י אינה בהתפשטות כדבעי, אלא היא מוגבלת בתוך מצר, אזי יש נתינת מקום לענין של

¹⁶ חלק תושב"כ בפירושו לגי פרשיות אלו.

¹⁷ מגדל עוז כא, וכן משמע בסמ"ג סוף מ"ע ל, וכו'. ולהעיר שבסמ"ג הוא מ"ע ל, וברמב"ם עני"ז הוא בה"ל שבת פרק ל, ובליקוי"ש חלק ל. וכן עדי"ז בחלק טו, וברמב"ם בה"ל טו] קיח, סע"א ואילך.

¹⁸ לך יג, יז.

¹⁹ תולדות כו, ג.

²⁰ יוצא כח, יד. [להעיר **כח** - גימט' יחי, הכח של חסיד חב"ד, י"ד - בגימט' - **חב"ד**, ומדובר בפסוק "ופרצת" - הסימא של חב"ד ואדי"ש, וגם "פרצת", גימט' - **770**, ר"בית משיח".]

²¹ ע"י 122.

²² בפסוק "ונסב לכם הגבול" (לד, ד), ובפסוקים שלאח"ז, ועדי"ז בפרש"י ביהושע קאפיטל טו.

²³ חלק תושב"ע"פ (קפא, א).

²⁴ חלק תושב"כ ר"פ וישב.

²⁵ חלק תושב"כ בדרוש לגי פרשיות אלו.

²⁶ א, ג.

²⁷ ע"פ איכ"ר עה"פ (פ"א כט)

²⁸ איכ"ר שם.

²⁹ דלע"ל תתפשט א"י בכל הארצות (ראה פסיקתא רבתי פ' שבת ור"ח, ילי"ש ישע"י רמז תק"א). נתבאר ע"ד החסידות בליקוי"ש מסעי (פט, ב ואילך).

"בין המצרים" כפשוטו.

ומזה באים למעלה של "בין המצרים", כפירוש הצ"צ על מגילת איכה³¹ שמפרש הפסוקים למעליותא; "גלתה יהודה גו"³² מלשון **"הגילוי** דבחי יהודה, דלעת"ל יהי יהודה למעלה מיוסף", ומ"בין המצרים" מן בחינת "מן המצר קראתי י-ה"³³, יגיעו ל"ענני במרחב י-ה", המצר המביא לידי ההרחבה האמיתית³⁴ "מרחב י-ה". ועיי"ש הביאור ע"פ פנימיות באריכות.

ג. והנפלא! שברמב"ם לומדים בפרשה זו ובימי "בין המצרים", על שכר השבת שהיא נחלת יעקב, והגמ' הנ"ל במסכת שבת אומרת, שהיא **"נחלה בלי מצרים"**.

ד. והמדהים! שגם ב"לקוטי תורה" (דאדמו"ר הזקן) יש בסיום פרשתנו (כנראה בגלל שמדובר בפרשה על גבולות א"י) מאמר "ענין **נחלת יעקב**", בו מבאר "שזהו ענין מנחה דשבת וסעודה שלישית", [יעקב השליש] ו"נחלת יעקב היא נחלה בלי מצרים". ומבאר בהמשך ש"נחלה זו **ירושלים** דהיינו בית המקדש" ומבאר העניינים ע"פ קבלה וחסידות ע"ש.

השלמה לגליון הקודם (לפרשת עקב מס' 123)

בסיום על ה'ל' תעניות נכתב שהו"ע התשובה, ועי"פ חסידות³⁵ ושיחות אדי"ש "עקב תשמעון" – הכוונה שב"עקבתא דמשיחא" – יתקיים **תשמעון**; שישראל עושים תשובה כנאמר בפר' נצבים³⁶ "בכל הגויים אשר הדיחך ה"א שמה: ושבת עד ה"א **ושמעת** בקולו". וכפס"ד הרמב"ם (הלכות תשובה) הבטיחה תורה שבסוף הגלות ישראל עושים תשובה **ומיד הן נגאלין**". ולהעיר: **"תשמעון"** – ר"ת ונוטריקון – עושים תשובה ומיד נגאלין!

בסיום ה'ל' חנוכה וסוף ספר זמנים, ספר השלישי, מדובר ע"כ ש"כל התורה ניתנה לעשות **שלוש** בעולם וכו", ובפרשת עקב מדובר פעם נוספת עי"ד מיתת אהרן: "שם מת אהרן"³⁷, ובפירש"י³⁸ שסמך משה ענין זה לשבירת הלוחות "לומר שקשה מיתתן של צדיקים לפני הקב"ה כיום שנשתברו בו הלוחות".

ובהלכות חנוכה מדובר על שנותיו של אהרן³⁹, שמנהג קריאת ההלל בימי חכמים הראשונים שאחרי כל פיסקא שמקרא ההלל אומר – עונין העם **"הללו"**: "עד שנמצאו עונין בכל ההלל הללוי **מאה ושלוש ועשרים** פעמים, סימן להם: שנותיו של אהרן".

ובשיחת אדי"ש לפרשת מסעי⁴⁰ מבאר אדי"ש באריכות שייכות ההלל לאהרן ולמספר שנותיו שקריאת ההלל בצוותא ענינה שלום ואחדות, שזהו ענינו של אהרן ככתוב במשנה באבות⁴¹ "הוי מתלמידיו של אהרן אוהב **שלוש** ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבת לתורה"

³¹ אה"ת לני"ד ח"ב ע' אילד-לו.

³² י, ג.

³³ תהילים קיח, ה.

³⁴ באוה"ת שם מפרש "מן המצר" על מיצר העליון. והוא בחי' העצם שלמעלה מגילוי. כי עיי' הקריאה מן המיצר (מיצר התחתון) מגיעים ל"מיצר העליון" (שלמעלה מגילוי).

³⁵ ליקוי"ש מאוה"ת ר"פ עקב בשם ס' אוה"מ.

³⁶ ל, א-ב.

³⁷ י, ג.

³⁸ מאיכ"ר כ, ב.

³⁹ פ"ג, הי"ב.

⁴⁰ ליקוי"ש חכ"ג ע' 229

⁴¹ פ"א מ"ב.

ולכן במיתתו נאמר בפי חוקת⁴²: "ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל", ואומר רש"י⁴³: "האנשים והנשים, לפי שהי' אהרן רודף שלום ומטיל אהבה בין בעלי מריבה, ובין איש לאשתו".

ואומר אד"ש שפרטי קריאת ההלל כתובים בהלכות **חנוכה** למרות שיש עוד מועדים שבהם קורין את ההלל, כי ענין עניית "הללויה" מבטאת את קריאת ההלל בצוותא ובאחדות והלכות חנוכה מסתיימים בגודל ענין השלום: "נר ביתו קודם משום שלום ביתו"⁴⁴ שהרי השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו. גדול השלום שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם! שנאמר⁴⁵ "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום!".

ושנתיו של אהרן **123**, ומסביר אד"ש ש-120 מורה על שלמות החיים כנאמר בפר' בראשית " והיו ימיו מאה ועשרים שנה", כמו שנתיו של משה, ועוד 3 שנים ו-1 מסמל את ענין **השלום, האיחוד** בין ה-2.

וכן ענין זה כתוב ברמב"ם, בסוף ספר **השלישי** – כמו שכתבנו בגליון הקודם.

והנפלא הוא! שמכיוון שהכל ב"השגחה פרטית"; מספר הגליון הקודם – **123!!**

ואד"ש מה"מ סיפר **פעמים רבות**, שהמונקאטשער רבי (בעל ה'מנחת אלעזר') לא נכנס לקרון ברכבת **רק** אם מצא שהמספר הטבוע עליה, מתאים לכוונות שלו.

ופעם א' כשהרבי סיפר זאת הי' בהתוועדות ידידי היקר הרה"ח בנימין שיחי' ויליגער (שהי' איש הקשר בין אד"ש לרבי מקלויזענבורג זצ"ל), והוא סיפר לי שראה זאת בעיניו; הוא פעם ליוה את המונקאטשער לרכבת, וכשניגש לקרון הראשון שפגש והסתכל על המספר שלו, לא מצא חן בעיניו; שלא מתאים לכוונות שלו, וכן בקרון השני, וכך עבר מקרון לקרון עד שמצא מספר ש"התאים" לכוונותיו ולקרון זה נכנס.

וגם בעניינינו מספר הגליון מדוייק ומדהים!!

* * *

אמריקה איז נישט אנדערש!

בגליון שעבר הוזכר הרב המפורסם, הרב פינחס ע"ה טייץ, שהי' רב חשוב ועסקן גדול, והי' נותן שיעור בגמרא פעם בשבוע "דף בשבוע", והוא סיפר:

בט"ו אלול ה'תשל"ז, כשהי' יובל ה-70 שנה לייסוד ישיבת "תומכי תמימים" בלויבאוויטש, ארגן מנהל הישיבה חדב"נ גייס אד"ש הרש"י לרגל זאת באולם הישיבה באושרן פארקווי, והרב טייץ הוזמן כידיד חב"ד והשתתף עמם במסיבה וסיפר: כשהגיע אדמו"ר הקודם לחופי ארה"ב באדר ת"ש, וניצל מהנאצים אחרי שירד מהאוניה, הייתה "קבלת פנים" לכבודו במלון במנהטן, והרב טייץ השתתף שם. באמצע ה"קבלת פנים", הרב טייץ נאלץ לעזוב והתנצל

⁴² ב, כט.

⁴³ ילקו"ש תשס"ד, אדר"נ פי"ב.

⁴⁴ שבת כג, ב.

⁴⁵ משלי ג, יז. [להעיר הפסוק נאמר **במשלי (שלמה)** – שענינו שלום בשלמות (וגם **משלי** – אותיות – שלום) ופרק ג – ענינו השלום, ופסוק י"ז – טוב!]

בפני הרבי הריי"ץ שצריך ללכת לתחנת הרדיו, כי הי' אמור לדבר ברדיו, והלך ויצא מהאולם.

אחרי שיצא הרש"ג מיהר אחריו ואמר לו חותני הרבי שלחני לרוץ אחריו ולומר לך, שתכריז ברדיו שאנו עומדים **מיד** להקים כאן ישיבה!

והרב טייץ **מאד התפעל** וסיפר זאת **בהתלהבות גדולה**, שמדובר ברבי שניצל מציפורני הנאצים, מיוסר ומיוגע ורק כעת דרכו רגליו בארה"ב, ומה בראשו מיד ביום הראשון, שהולכים להקים ישיבה!... וההוראה נפלאה וברורה!...

* * *

המנהגים הטובים – לברר השוחט והסופר

הרה"ח הרה"ח המשפיע ר' דוד שיחי' ראסקין הגיע לכאן יחד עם כמה בחורים שבאו מרוסי' ולמדו תקופה בישיבת ברינואה בצרפת (בניניהם היו המשפיע הרה"ג הרה"ח שלום ז"ל מרוזוב ויבדלחט"א הרה"ח גדליי שיחי' קארף), הם הגיעו בשבת תש"י לפני ההסתלקות של הרבי הקודם ונכנסו ל"יחידות" האחרונה כמה ימים לפני ההסתלקות

הרבי אמר להם: "לערנען דארף מען! דאוונען מוז מען! און לערנען דארף מען אויך!" (=ללמוד צריכים! ולהתפלל מוכרחים! וללמוד גם צריכים!)

לפני שנכנסו לרבי הקודם, נכנסו לאד"ש שיתן להם הדרכה, ובין השאר אמר להם: שכשבחורים נכנסים ליחידות שילבשו גארטעל מתחת לחליפה, והראה להם שגם הוא לובש גארטעל מתחת לבגדים (ומעניין, שכשקיבל אד"ש "יחידות" לא לבש גארטעל, והי' לו הגארטעל הקבוע מתחת לחולצה).

כן אמר להם אד"ש: "איר זאלט זען איינהערען דא די גוטע מנהגים פון סמארקאנד!..." (=תראו להנהיג פה את המנהגים הטובים של סמארקאנד...)

זו הייתה עיר בבוכארה שהתאספו שם הרבה משפחות חסידי חב"ד, ששם הי' יותר קל עול הקומוניסטים.

בשעת מעשה לא הבינו הבחורים מה כוונת אד"ש "די גוטע מנהגים וכו'" ולאחר זמן הסביר אד"ש: "שכשקונים בשר ועוף, לא להסתמך על ההכשר, אלא לדעת מי הי' השוחט ומי הכשיר. שקונים תפלין, לדעת מי הסופר ומי הבתים מאכער. כשקונים ציצית לדעת מי טוה ושזר את החוטים ומי עשה הקשרים וכו', ולא לסמוך סתם על ההכשר..."

* * *

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהמ"ד וביהמ"ד לויבאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!